

SERIAL

Generalul Ioan Talpeș, interviu exploziv în revista SRI

“Noi am trăit agoniile fără a capota, până la disperarea celorlalți” (IV)

Revista „Intelligence”, publicație oficială a Serviciului Român de Informații, a oferit în numărul din septembrie un amplu interviu cu Generalul Ioan Talpeș, fost șef al SIE. Considerând că interviul aduce la lumină foarte multe chestiuni interesante, îl preluăm din revista SRI, publicându-l în serial, cu mulțumirile convenite redacției “Intelligence” și, bineînțeles, cu acceptul Prof. Univ. Dr. Ioan Talpeș.

-Flavius Predescu: Când ați scris cartea (n.n. “În umbra marelui Hidalgo”) ce v-ați dorit să schimbe ea?

-Ioan Talpeș: Cartea a fost o reacție intempestivă. Eram într-o dezbateră cu domnul Horia Alexandrescu, într-o emisiune televizată, așa cum am mai spus, și enervându-mă în fața unui „truism” vehiculat printre analiștii televiziunilor noastre libere, chiar și față de proprietarii care îi plătesc, replicându-i „domnule, încep să înnebunesc când aud că și dumneavoastră spuneți așa ceva, chiar în emisiune.” Replica a fost mai mult decât firească: „Domnule Talpeș, nu ne mai învinovați. Nu noi trebuie să știm despre ce este vorba.

Dumneavoastră ați fost printre ele, de ce nu le spuneți?” Ieșind de la emisiune, n-am putut să rezist jocului unui „presar” cu experiență, care mi-a propus să facem o carte. Am acceptat. În douăsprezece interviuri am făcut această carte, efectiv în douăsprezece zile. Acum mă aflu în fața unei mari provocări. Mi-am dat seama că a continua pe această formulă ar fi o greșală pentru că nu aș face altceva decât să continui o politică între apă și foc, turnând din stingător benzină. Sunt convins că ne aflăm cu toții și mai ales eu în fața în care ar trebui să trecem peste momentul confruntărilor ideologice sau ale grupurilor de interese și să abordăm problematica anului

1989, nu doar prin prisma manifestărilor organizate și desfășurate, ci să ne angajăm în cercetarea și cunoașterea inițiatorilor și intereselor pe care le reprezentau, ca și mai ales a factorilor determinativi, istorici. Dacă vom continua să rămânem cantonați, să jucăm în preceptele informațiilor cotidiene, nu vom reuși niciodată să înțelegem de unde apar abordările și provocările la care trebuie să facem față, adversitățile și șansele dezvoltării într-o Europă și chiar într-o lume tot mai organizată pe criterii de adversitate și prietenie, clar conturate și generate prin evoluții comune, istorice. S-a sesizat, încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea că suntem într-o mare slavă și la